

Веднѣжъ Ликургъ като са връщамъ отъ пътуванье у дома си, минавалъ покрай поженѣты нивы: като видѣлъ ичумичаны тѣ кръстцы еднакво голѣмы едни до други, той самодоволно продумалъ на другари тѣ си: „Може да са каже, че сичка Лаконія принадлежи на много братья, кои то що сѣ са раздѣлили!“

Ликургъ не са спрѣлъ на туй. По плана за съвършено то уничтоженіе на имотно то неравенство, трѣбало да са расподѣли и движимо то иманье. Но златы тѣ и сребърны вещи лесно могъли да са укрьнѣтъ — кой то бы ималъ таквызи нѣща, не бы ги отдалъ самоволно: за туй Ликургъ махнѣлъ златы тѣ и сребърны монеты и пуснѣлъ въ употребеніе само желѣзны пары, които по величина та си и тежина та си были трѣрдѣ неудобны: 5000 гроша на желѣзны пары захващали цѣла стая и не можали да са дигнѣтъ или пренесѣтъ съ кола. Щомъ влѣзла тѣзи монета въ обръщанье, число то на престѣпленія та въ Спарта са много смалило, защо то и разбойницы тѣ, и влѣхвы тѣ не показвали охота да добыватъ таквызъ пары.

Заедно съ сребърны тѣ и златы монеты исчезнѣли и много безполезны занаеты, — даже безъ особенно то стараніе на Ликурга да ги испѣди.

Въ другитѣ грѣцки господарства съвѣсмъ не желаели да иматъ желѣзны пары, слѣдователно отъ Спартанцы тѣ са дигала възможность та да могѣтъ да купуватъ пусты тѣ онѣзи стоки, кои то служали на салтаната. Ни единъ търговецкій корабъ не са спиралъ вече въ пристанища та на Лаконія; учители тѣ на краснорѣчіе то, златары тѣ, и други престанѣли вече да посѣщаватъ тѣзи скудна страна.

Съ този начинъ салтанатъ тѣ отъ самосебе си трѣбалъ да са загуби, а туземны тѣ занаети обрънѣли искусство то си да производатъ необходимы тѣ само домашни принадлежности: одрове, столове, грѣнцы и проч.

За съвършено уничтоженіе на сѣкакъвъ салтанатъ,